Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

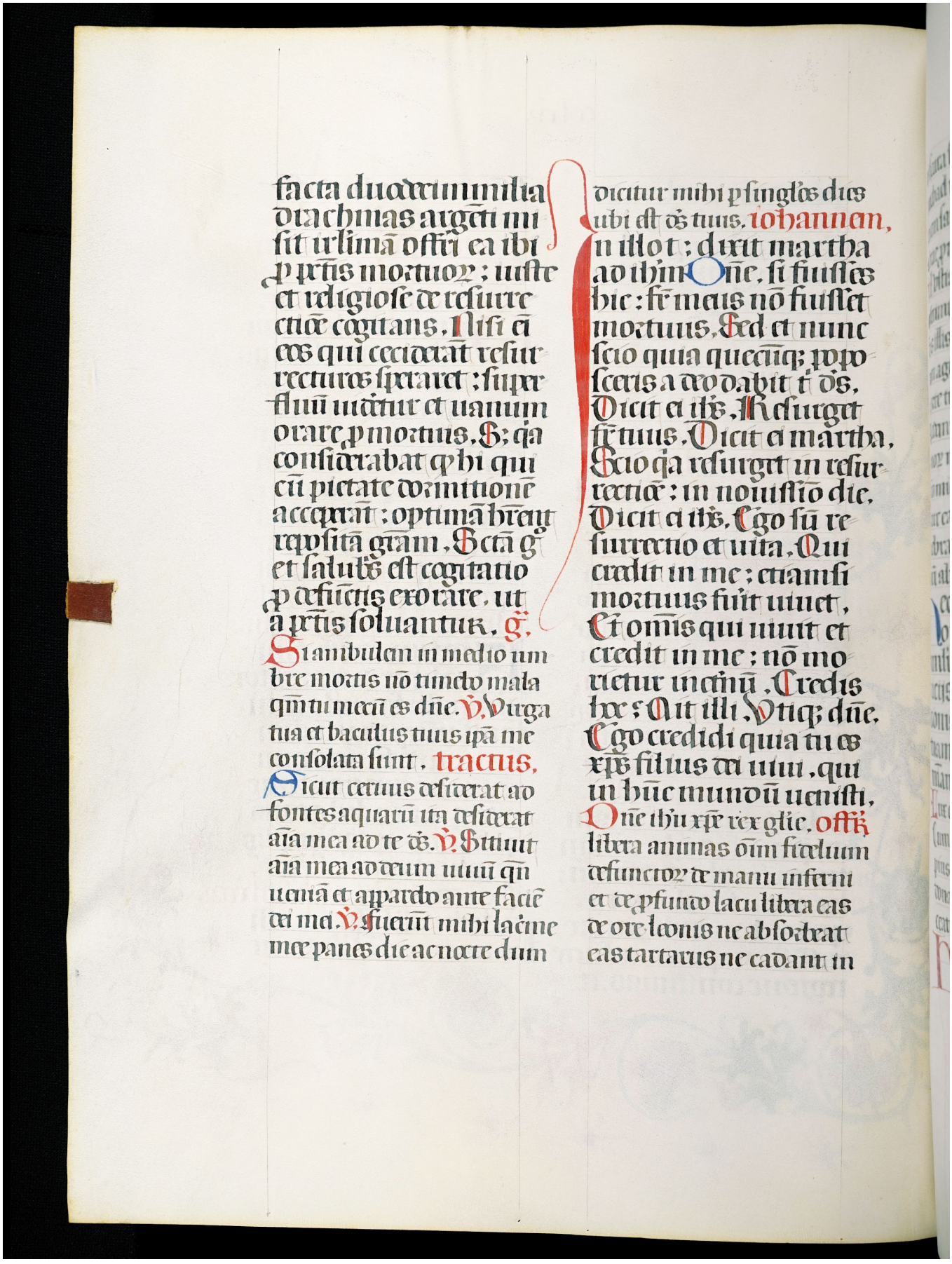

facta duodecim milia
drachmas argenti mi
sit vrlimā offiū ea ibi
p prīs mortuor; iuste
et religiose de resurre
ctōe cogitans. Nisi ē
eos qui ceciderāt resur
recturos speraret; superf
luū ridetur et vanum
orare p mortuos. Sc; qa
considerabat q̄ bi qui
cū pietate dormitionē
accipiūt; optimā bīeūt
reposita grām. Sctā g̃
et salutē est cogitatio
p defūctis exorare, ut
a prīs soluantur. g̃.

Si ambulem in medio um
bre mortis nō timebo mala
qm tu mecū es dñe. ℣. Virga
tua et baculus tuus ipā me
consolata sunt. tractus.

Sicut cervus desiderat ad
fontes aquarū ita desiderat
aīa mea ad te ds. ℣. Sitiuit
aīa mea ad deum vivū qn
veniā et apparebo ante facē
dei ma. ℣. Fuerūt mihi lacrime
mee panes die ac nocte dum
dicitur mihi p singlos dies
ubi est ds tuus. iohannan.

In illo t: dixit martha
ad ihm Dñe, si fuisses
hic: frr meus nō fuisset
mortuus. Sed et nunc
scio quia quecūq; poposc
eris a deo dabit t ds.
Dicit ei ihs. Resurget
frr tuus. Dicit ei martha,
Scio qa resurget in resur
rectōe; in nouissimo die.
Dicit ei ihs. Ego sū re
surrectio et vita. Qui
credit in me; etiamsi
mortuus fuit vivet,
Et omis qui vivit et
credit in me; nō mo
rietur in etnū. Credis
hoc? Ait illi. Vtiq; dñe.
Ego credidi quia tu es
xp̄s filius dei vivi, qui
in hūc mundū venisti.

Dñe ihu xp̄e rex glie, offīa
libera animas oīm fidelium
defunctor de manu infer
et de profundo lacu libera eas
de ore leonis ne absorbeat
eas tartarus ne cadant in